
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 13/2(134), 107-108

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

omówił adw. Czeszejko podkreślając, że jest rzeczą konieczną, aby organa samorządu opracowywały programy swego działania i kontrolowały ich wykonanie. Trzeba więc umiejscowić te programy w czasie i ustalić, kto jest odpowiedzialny za ich realizację. Najlepszą metodą kontroli byłoby periodyczne, np. co pół roku, sprawdzanie stopnia zaawansowania realizacji planu pracy. Delegaci na zgromadzenia powinni być dostatecznie wcześniej zorientowani w programach działalności rady adwokackiej.

Wobec tego że w tych punktach porządku dziennego nikt do głosu się nie zapisał, Prezes dr Godlewski stwierdził, że Plenum podziela uwagi adw. Czeszejki.

Na tym obrady zakończono.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. UDZIAŁ ADWOKATÓW W PRACY SPOŁECZNEJ MAJĄCEJ NA CELU ZWALCZANIE ALKOHOLIZMU

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 12 grudnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpatrzeniu sprawy udziału adwokatów w pracy społecznej w dziedzinie zwalczania alkoholizmu,

postanowiło:

zlecić radom adwokackim współdziałanie w podtrzymywaniu i rozwijaniu pracy społecznej adwokatów z komitetami przeciwalkoholowymi i ich kołami przy zakładach pracy, w szczególności w zakresie:

- a) udziału w organizowanym przez te komitety poradnictwie i pomocy prawnej — zwłaszcza dla rodzin alkoholików,
- b) udziału w popularyzacji przepisów przeciwalkoholowych w drodze prelekcji i odczytów,
- c) udziału adwokatów-radców prawnych w popularyzacji podstawowych przepisów przeciwalkoholowych wśród członków rad zakładowych i socjalno-kadrowych pracowników zakładów pracy.

Uzasadnienie:

Stały i niepokojący wzrost spożycia napojów alkoholowych i związane z tym niebezpieczeństwo społeczne (w szczególności w zakresie przestępczości i oddziaływania na rodzinę i młodzież) wskazują na pilną potrzebę wzmocnienia wysiłku m.in. w akcjach społecznych zmierzających do zahamowania tego procesu.

Istotną rolę w tej dziedzinie mogą odegrać adwokaci, szczególnie radcowie prawni, włączając się swoją pracą społeczną w akcję zwalczania alkoholizmu na terenie zakładów pracy.

2. PRZEPIS ART 74 UST. 2 U. O. U. A. ZEZWAŁA NA PRZENOSZENIE SIEDZIBY I ZMIANY PRZYNALEŻNOŚCI ZESPOŁOWEJ WYŁĄCZNIE WTEDY, GDY UZASADNIA TO INTERES SPOŁECZNY.

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 12 grudnia 1968 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołu Adwokackiego Nr 1 w S. od uchwały Rady Adwokackiej w R. z dnia 11 października 1968 r. co do zmiany przynależności zespołowej adw. W.S.

postanowiło:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w R. uchylić i sprawę przekazać teje Radzie Adwokackiej do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia:

Rada Adwokacka w R., uwzględniając wniosek adw. W.S., uchwałą z 11.X. 1968 r. postanowiła wyrazić zgodę na przeniesienie się adw. W.S. z ZA Nr 4 w R. do ZA w S. Jako podstawę tej uchwały Rada Adwokacka powołała art. 74 ust. 2 u. o. u. a.

Od powyższej uchwały ZA w S. wniósł odwołanie, w którym powołuje się na zmniejszający się wpływ spraw do Sądu Powiatowego w S. i wysuwa zastrzeżenia co do wyników pracy adw. W.S. na podstawie danych z okresu, kiedy był on członkiem Zespołu (2.II.—30.VI.1967 r.).

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej zważyło, co następuje:

Rada Adwokacka oparła zaskarżoną uchwałę na art. 74 ust. 2 u. o. u. a. Przepis powyższy zezwala na przeniesienie siedziby i zmianę przynależności zespołowej adwokata wyłącznie wtedy, gdy uzasadnia to interes społeczny. Rada Adwokacka w R. nie wskazała w rozważanej sprawie, w czym ma się wyrażać interes społeczny. Przytoczona w uzasadnieniu uchwały okoliczność kontrowersji między kierownikami a członkami ZA Nr 4 w R. nie uzasadnia jeszcze przeniesienia jednego z członków tego Zespołu właśnie do ZA w S. Również względy osobiste adw. W.S. (zresztą bliżej przez Radę nie sprecyzowane) nie mogą być utożsamiane z interesem społecznym.

W tym stanie rzeczy, wobec niewskazania uzasadnienia dla zastosowania w danej sprawie art. 74 ust. 2 u. o. u. a., zaskarżoną uchwałę należało uchylić.

C. Komunikaty NRA

1.

Adwokat Władysław Gołębiowski z Warszawy, który od października 1964 roku pobiera zapomogi z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, zgłosił się w dniu 21 grudnia 1968 roku do Naczelnej Rady Adwokackiej i wpłacił do kasy gotówką kwotę 32 363 zł tytułem zwrotu wszystkich otrzymanych do tego dnia zapomóg.